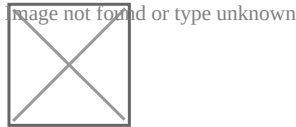

Διάκονος Στέφανος, ο Πρωτομάρτυρας της αγάπης

/ [Πεμπτούσία](#)

Αυτός ο μακάριος Πρωτομάρτυρας και Αρχιδιάκονος Στέφανος, όταν έγι-νε μια φορά συζήτησις μεταξύ Ιουδαί-ων και Σαδδουκαίων και Φαρισαίων και Ελληνιστών σχετικά με τον Κύ-ριό μας Ιησού Χριστό, και άλλοι μεν έλεγαν, ότι είναι Προφήτης, άλλοι ότι είναι πλάνος και άλλοι, ότι είναι Υιός Θεού, όταν, λέω, έγινε αυτή η συζήτησις, τότε ο πανύμνητος Στέφανος στά-θηκε επάνω σε έναν τόπο υψηλό και κήρυξε σε όλους τον Κύριό μας Ιησού Χριστό, λέγοντας· «Άνδρες αδελφοί, γιατί αυξήθηκαν τόσο οι κακίες σας και είναι ταραγμένη όλη η Ιερουσα-λήμ;

[Stefanos1](#)

Μακάριος είναι ο άνθρωπος εκεί-νος, ο οποίος δεν ένιωσε στην καρδιά του δισταγμό για τον Ιησού Χριστό. Διότι αυτός είναι, που έγειρε τους Ουρανούς και κατέβηκε για τις αμαρτίες μας και γεννήθηκε από την Παρθένο την Αγία και καθαρή και διαλεγμένη πριν από την αρχή του κόσμου. Αυτός πήρε τις ασθένειές μας, και κράτησε τις νόσους. Αυτός έκανε να ξαναβρούν το φως τους οι τυφλοί. Αυτός καθάρισε τους λε-προύς και έδωξε τα δαιμόνια από τους δαιμονισμένους».

Οι Ιουδαίοι, μόλις τα άκουσαν αυτά, τον έφεραν στο δικαστήριο μπροστά στους αρχιερείς, επειδή δεν μπορούσαν να αντισταθούν στην σοφία και στη δύναμη του Αγίου Πνεύματος με την οποία μιλούσε ο θείος Στέφανος. Έπειτα παρουσίασαν ψευδομάρτυρες, οι οποίοι μαρτύ-ρησαν κατά του Αποστόλου τα εξής λέγοντας· «Εμείς ακούσαμε, ότι αυ-τός λέει λόγια βλάσφημα εναντίον του τόπου αυτού της Ιερουσαλήμ, και εναντίον του θεϊκού νόμου». Και αφού είπαν αυτά και όλα τα υπό-λοιπα, όσα διηγούνται οι ιερές Πράξεις των Αποστόλων στο έβδομο κε-φάλαιο, τότε γύρισαν τα μάτια τους στον Στέφανο όλοι όσοι κάθονταν στο δικαστήριο και είδαν το πρόσωπό του τόσο λαμπρό, σαν να ήταν πρόσωπο Αγγέλου. Γι' αυτό, επειδή δεν άντεχαν την ντροπή, τον λιθοβό-λησαν, ενώ αυτός προσευχόταν γι' αυτούς και έλεγε· «Κύριε μην τους καταλογίσεις αυτή την αμαρτία». Και, αφού είπε αυτά, κοιμήθηκε.

Αφού λοιπόν ο Πρωτομάρτυρας με την πτώση, που την νόμιζαν δική του γκρέμισε

κάτω τον αντίπαλο Διάβολο και τον κατέστησε πτώμα μέ-γιστο και εξαίσιο, και αφού κοιμήθηκε με τον γλυκό ύπνο του μαρτυρί-ου, πήραν το ιερό του σώμα άνδρες ευλαβείς και το έβαλαν μέσα σε ένα κιβώτιο ξύλινο κατασκευασμένο από ξύλο περσέας· δηλαδή ροδακινιάς. Και, αφού το σφράγισαν, το απέθεσαν στα πλάγια μέρη του Ναού. Τότε και ο νομοδιδάσκαλος Γαμαλιήλ και ο υιός του Αβελβούς πίστεψαν στον Χριστό. Κάι βαπτίσθηκαν από τους Αποστόλους. Τελείται δε η Σύναξις του Αγίου Στεφάνου στον μαρτυρικό του Ναό, ο οποίος είναι κον-τά στον τόπο τον αποκαλούμενο Κωνσταντιανά. Σημείωσε ότι ο Ά-γιος Στέφανος λιθοβολήθηκε τρία χρόνια μετά την Ανάληψη του Χρι-στού, σύμφωνα με τους πιο ακριβείς χρονολόγους.

(Αγίου Νικοδήμου Αγιορείτου, Συναξαριστής, τ. Β΄, Δεκεμβρίου, εκδ. Συνοδία Σπυρίδωνος Ιερομονάχου, Νέα Σκήτη Άγιον Όρος, σ. 395-397).